

ligeoverfor det bestaaende Princip, som vi dog give ny Bekræftelse ved at vedtage en Lov som den af Regjeringen foreslaaede, vil være vundet særdeles Meget ved de mindre væsentlige Forandringer, som Lovforslaget, saaledes som paapeget af den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein), vil medføre i den nuværende Ordning af Skiftevesenet i Kjøbenhavn. Det er min Mening, ligesom det ogsaa er den ærede Rigsdagsmands for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tschernings) Mening, at Regjeringsudkastet tilsigter mere en Ordning — ja, den ærede Rigsdagsmand kaldte det et Familieanliggende — mellem selve Hof- og Stadsrettens Medlemmer, end det tilsigter at fremme en vigtig Sag ligeoverfor Publicum, og der er navnlig i den Henseende gjort opmærksom paa, at den hele Sportulering, hvorved man er saa misfornøiet, vil blive ved uforandret, om end Regjeringsudkastet ophøies til Lov. Der er ogsaa oplyst, at Skifteforvalterens Ansvarlighed ikke forsøges ved det foreliggende Forslag, men bliver den samme som hidtil, saa at der ikke vindes Noget hverken med Hensyn til Billigheden af Skifternes Behandling eller med Hensyn til Sikkerheden derved, at Skifteforvaltningen udøves med større Ansvarlighed; det var netop dette, der for Publicum skulde være det Vigtige, men i disse Punkter bliver som sagt Tilstanden efter denne Lovs Udkomme den samme som før. Jeg har forsøgt tidligere under Sagens Behandling at faae oplyst af kyndige Medlemmer, hvorledes det Ansvar, som vedkommende Skifteforvalter har ligeoverfor de i Voet Interesserede, skal efter den nuværende Lovgivning kunne gøres gjældende; men man er bleven mig Svaret skyldig fra alle Sider, og det forekommer mig derfor, at naar hverken den høitæredede Justitsminister eller den ærede Ordfører have villet inklade sig paa at give os Rægsfolk Oplysning i den Henseende, saa maa jeg antage, at de Paagjældende ikke kunne faae Ansvar gjort gjældende uden ved selv at anlægge Sag mod vedkommende Skifteforvalter og selv afholde Omkostningerne derved. Jeg seer ikke, at et saadant Ansvar vil være nogen stor Betryggelse for Vedkommende, der have Interesse i Skiftet, naar de ere uformuende Folk, eller

om end ikke uformuende, dog ikke tør vove at gjøre Skridt til paa eget Ansvar og egen Bekostning at gjøre Ansvaret gjældende. Jeg siger altsaa, at med Hensyn til de to Hovedpunkter, hvor det maatte interessere Publicum i dette Forhold at gjøre Fremskridt til det Bedre, gjør denne Lov ikke den ringeste Forandring. Det er dernæst oplyst, uden at være blevet modtaget af nogen Tale, at Vedtagelsen af denne Lov vil medføre Oprættelsen af et Par Contoirer mere end hidtil, hvoraf altsaa vil følge flere Embedsmænd, der skulle beskæftiges i disse Contoirer, og at man paa næste Finantslov vil forlange Penge til at bestride disse forøgede Udgifter med. Men naar man nu siger, at det er en aldeles foreløbig Lov, og at der om det store Spørgsmaal, Udskillelsen af Domsmagten fra Administrationen, ikke er præjudiceret Noget i denne Lov, saa at man ligesaa let og ligesaa frit, som om den slet ikke var til, kan komme ind paa at faae Sagen ordnet anderledes, saa kan jeg ikke indsee, hvorfor vi, naar det Hele kun skal vare 2 til 3 Aar, til hvilken Tid det store Spørgsmaal ganske vist vil ligge for, skulde udsætte os for de Bekostninger, som Oprættelsen af disse nye Par Contoirer vil medføre, og jeg mener, at det er ogsaa et berettiget Hensyn at tage med Hensyn til dette Lovforslag. Det er blevet anført af en af de foregaaende Talere, at han ikke troede, at det Udvalg, der i sin Tid behandlede Grundlovsudkastet i den grundlovgivende Forsamling, havde ved at behandle Grundlovens § 76 tænkt sig, at Skifteforvaltningen skulde sondres fra Domsmagten. Jeg skal hertil sige, at det skulde undre mig, om dette Udvalg med Hensyn til denne som til mange andre Løsteparagrapher i Grundloven havde haft Tid til at beskæftige sig med Tanken om, hvorledes disse Paragrapher skulde i det Enkelte gennemføres; det troer jeg laae ud over det, Udvalget havde under Overveielse; hvad enkelte Medlemmer af Udvalget have kunnet mene eller ikke mene, kan jo ikke have nogen Betydning, naar det ikke er kommet frem i Forsamlingen og har fundet Bekræftelse der. Forsaavidt altsaa selve Forhandlingen ikke ophører noget derom, veed jo den ærede Rigsdagsmand meget godt, at hvad enkelte Medlemmer af Udvalget